

rigtigt underrettet. Jeg gør denne Bemærkning, fordi det ærede Medlem jo kunde have skaffet sig rigtig Underretning hos sin Partifælle, det ærede Medlem fra Herning (Westergaard). Hr. N. C. Jensen sagde, at det var den rene Ynk, hvad daværende Indenrigsminister Rode og jeg havde præsteret. Resultatet af denne Ynk var doget Overskud til Staten paa ca. en halv Mill. Kr. Jeg tror ikke, at Staten er saa forfærdelig daarlig tjent med den Art Forretninger (*Afbrydelse*: Det er urigtigt!). Nej, det er ikke urigtigt. Desuden har Staten endnu sine Arealer derovre. Naar vi i det hele taget standsede Produktionen, skyldtes det den Omstændighed, at vi ikke kunde faa Varerne transporterede, idet der ingen Mulighed var for at faa de nødvendige Vogne til Transporten, og Brunkulsproduktionen lader sig ikke opretholde, med mindre Producenterne kan faa Vished for, at de siden regelmæssig kan faa Produkterne afsat. Jeg har nu henvendt mig til den højtærede Indenrigsminister om eventuel Støtte til Brunkulsproducenterne — de er allesammen private, Staten er ikke meredirekte interesseret i denne Produktion — og jeg tror, at det ærede Medlem vilde tjene disse Brunkulsproducenters Interesser saavel som Samfundets Interesser ved at stille sig paa det Standpunkt, jeg har taget, og anmode den højtærede Indenrigsminister om, saafremt der fremkommer Ansøgninger, da at gaa ind paa at yde et Bidrag til, at disse Producenter kunde faa deres Brunkul afsat. Hvis de paa Grund af Vognmangel, og fordi Tørvnen skal transporteres først, ikke kan faa Vogne, vil de kunne fortsætte med Brunkulsproduktionen, saafremt de kan faa Sikkerhed for, at de før eller senere kan komme af med Brunkullene. Dette er aldeles ikke den rene Ynk, Hr. N. C. Jensen. Det er Fornuft, der her er Tale om, og jeg haaber, at det ærede Medlem, som jeg ogsaa anser for at være en fornuftig Mand, naar det kommer til Stykket, vil stille sig paa det samme Standpunkt at hjælpe Brunkulsproducenterne og Samfundet med ogsaa ad den Vej at faa det Brændsel frem, der overhovedet kan fremskaffes.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand N. C. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Det var jo netop det, der var Hr. Hauge og mig imellem for nogle Aar siden, da vi drøftede dette Spørgsmaal. Jeg lagde Hovedvægten paa, at man skulde lade denne Sag være paa private Hænder,

men det faldt ikke i Hr. Hauges Smag. Han sagde, det er for daarlig og for dyr en Vare, og den Gang var Prisen dog ikke højere end 19—20 Kr. pr. Ton. Saa kom Staten til, og saa blev det meget dyrere og endda meget ringere. Jeg kan i alt Fald ikke tænke mig anden Grund til, at hele den store Reserve, man havde opgravet ovre ved Fæsterholt og bunket op i en stor Hob, ikke blev solgt, men blev liggende og brændte i 3 Aar. Det er jo en stor Reserve, der er gaaet tabt, det kostede mange Penge at faa Kullene gravet op, og saa bagefter kom hele Slukningshistorien, idet man først gjorde Forsøg paa at slukke den uudslukkelige Ild, men senere, da det viste sig at være en Umulighed, opgav det og sagde: lad dem saa brænde. Nu skal de nok snart være udbændt.

Jeg vil nu først og fremmest advare imod at følge Hr. Hauge paa den Vej, som han fik Magt til at gennemføre den Gang, Sagen sidst var paa Tale. Naar Hr. Hauge taler om denne Sag, er der to Ting, der for mig i hvert Fald staaar som det, han egentlig tilsigter. Det er for det første Maksimalpris og for det andet Statsdrift, og begge Dele har vist sig at være fuldstændig forfejlede.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Jeg vil sige til det ærede Medlem — det kan maaske tjene til, at jeg kommer til at staa lidt bedre i hans Omdømme — at jeg ingen Sinde har stemt for Overtagelsen af det Areal, der blev overtaget i Fæsterholt, denne Overtagelse er mig fuldstændig uvedkommende, og jeg kan tage det ærede Medlem fra Herning til Vidne paa, at dette er rigtigt. Det kan derfor heller ikke nytte noget at stikke mig Vanskelighederne i Skoene. Vanskelighederne er midlertid overvundne. Det viste sig, at Arealet dernede ikke svarede til Forventningerne, men der bliver dog den Dag i Dag gravet Brunkul der. Den Fejl, man begik, var, at man gravede et Felt op, som var mindre godt, og Materialet herfra kunde ikke sælges. Det nytter imidlertid ikke at gøre mig ansvarlig derfor, thi jeg har aldrig stemt for, at dette Areal skulde overtages, og jeg er den eneste Socialdemokrat, der sidder i Brændselsnævnet.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand N. C. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.